

Ἀρετές καί πάθη

Ἄγκάθια καί λουλούδια

Βρισκόμαστε, παιδιά, στήν καρδιά τοῦ χειμῶνα. Ἀνθίζουν λουλούδια αὐτή τήν ἐποχή; Ὁχι, ἐκτός ἀπό ἐλάχιστα. Ὅσοσο, ὑπάρχει ἓνα μέρος πού τά λουλούδια μποροῦν νά εὐδοκιμοῦν ὅλες τίς ἐποχές τοῦ χρόνου καί νά σκορποῦν τό ἄρωμά τους. Ποῦ βρίσκεται ἄραγε αὐτό τό καταπληκτικό μέρος; Θά τό δοῦμε στήν ἱστορία μας.

Ἡ ἱστορία μας

Γενάρης μήνας, μά ἡ ἡλιόλουστη μέρα θύμιζε ἀνοιξη. Ἡ Δανάη, μαθήτρια τῆς Γ΄ Δημοτικοῦ, εἶναι χαρούμενη, γιατί αὐτό τό ὄμορφο Σαββατοκύριακο θά τό περάσει μέ τήν οἰκογένειά της στό χωριό τοῦ παπποῦ καί τῆς γιαγιάς.

Πόσο χαίρεται ἡ Δανάη ὅταν βρίσκεται κοντά τους! Πάντα κάποια ἔκπληξη τήν περιμένει ἐκεῖ. Στό χωριό, ἐξάλλου, μπορεῖ νά παίξει ἄνετα στή μεγάλη αὐλή, ἀλλά καί νά καμαρώνει τόν πανέμορφο κῆπο τῆς γιαγιάς.

Πολύ τά ἀγαπάει τά λουλούδια ἡ Δανάη! Εἰδικά τό καλοκαίρι δέν χάνει εὐκαιρία. Τρέχει νά βοηθήσει τή γιαγιά της, ὅταν φροντί-

ζει τόν κῆπο. Ποτίζει τὰ λουλούδια, κόβει τὰ ξερά φύλλα, σκάβει τό χῶμα. «Θά σέ κάνουμε γεωπόνο», τῆς λέει συχνά ἀστειευόμενος ὁ παππούς της. Ὅλα τὰ λουλούδια τῆς ἀρέσουν, προπαντός ὅμως τὰ τριαντάφυλλα. Ἡ ἀδυναμία της εἶναι μιά τριανταφυλλιά μέ κατακόκκινα μεγάλα λουλούδια πού μοσχομυρίζουν ὑπέροχα.

Ὁ παππούς καί ἡ γιαγιά ὑποδέχτηκαν τὰ ἐγγόνια τους μέ χαρές μεγάλες. Μετά τίς πρῶτες συγκινήσεις, ἡ Δανάη ἔτρεξε... πού ἄλλοῦ; Στόν ἀγαπημένο της κῆπο. Χειμώνας καί τὰ φυτά μοιάζουν νά κοιμούνται. Γυρίζει πρός τίς ἀγαπημένες της τριανταφυλλιές, ἀλλά τί νά δεῖ; Ὅλες ἦταν κομμένες χαμηλά - χαμηλά, εἶχαν ἀπομείνει μόνο τὰ κοντά τους κλαδιά μέ τὰ ἀγκάθια.

- Γιαγιά, ποιός κατέστρεψε ἔτσι τίς τριανταφυλλιές; ἔτρεξε νά τῆς παραπονεθεῖ.

- Δέν καταστράφηκαν, κορίτσι μου, μήν ἀνησυχεῖς! τήν καθησύχασε ἡ γιαγιά. Ὁ παππούς σου τίς κλάδεψε χαμηλά, γιά νά ζαναφουντώσουν τήν ἀνοιξη.

- Εἶσαι σίγουρη, γιαγιά, ὅτι θά μεγαλώσουν καί θά βγάλουν πάλι λουλούδια;

- Βέβαια, Δανάη μου! Μέ τό κλάδεμα πετάχτηκαν ὅλα τὰ ἄχρηστα καί ξερά κλαδιά. Τό Πάσχα θά ἔχουν πανέμορφα τριαντάφυλλα, θά δεῖς!

- Μακάρι, γιαγιά! εὐχήθηκε ἡ ἐγγονή της. Θά πάω τώρα στόν κῆπο νά παίξω μέ τήν μπάλα μου.

- Σᾶς ἔχω μιά ἐκπληξη! τήν πρόλαβε ὁ παππούς. Ἐπειδή μοῦ εἶπε ἡ μαμά σου ὅτι ξεκίνησες φέτος προπόνηση στό μπάσκετ, ἔφτιαξα ἓνα μεταλλικό στεφάνι σάν μπασκέτα στόν τοῖχο τοῦ φράκτου.

- Εὐχαριστοῦμε, παππού! φώναζαν μέ χαρά ἡ Δανάη καί ὁ μικρότερος ἀδερφός της, ὁ Χάρης.

Τὰ δύο παιδιά πῆγαν νά πάρουν τίς μπάλες τους ἀπό τό αὐτοκίνητο. Δυστυχῶς ὅμως ὁ Χάρης εἶχε ξεχάσει τή δική του. Ἄρχισε νά

κλαψουρίζει.

- Δέν πειράζει, Χάρη, παΐζτε μαζί μέ τή Δανάη, τοῦ εἶπε ἡ μητέρα.

- Μά εἶναι μικρός, μαμά! ἀντέδρασε ἐκείνη. Δέν ξέρει νά παΐζει μπάσκει κι ἐγώ θέλω νά χρησιμοποιήσω τήν μπασκέτα τοῦ παπποῦ.

- Ἔ, δώσε λίγο νά παΐζει καί ὁ ἀδερφός σου πρῶτα, εἶπε ἡ μητέρα της καί μπῆκε στό σπίτι.

Ἡ Δανάη ἔδωσε δύο - τρεῖς μπαλιές στόν Χάρη. Ἀλλά μόλις οἱ μεγάλοι ἀπομακρύνθηκαν, δέν ἔριξε οὔτε μία πάσα στόν ἀδερφό της. Παραπονοῖταν ὁ Χάρης, ἐκείνη ὅμως οὔτε πού τόν ἄκουγε. Ἦταν τόσο ἐνθουσιασμένη μέ τήν μπασκέτα καί τά καλάθια πού ἔβαζε!

Σέ μιά στιγμή πού ἡ μπάλα τῆς ξέφυγε, ὁ Χάρης ἔτρεξε νά τήν πιάσει. Γιά νά τόν προλάβει ἡ Δανάη, τίναξε δυνατά τήν μπάλα μέ τό χέρι της. Καί ἡ μπάλα προσγειώθηκε μέσα στίς κλαδεμένες τριανταφυλλιές. Φοσι! ἀκούστηκε ἕνας ἦχος καί τά δύο ἀδέρφια εἶδαν μέ ἀπογοήτευση τήν μπάλα νά ξεφουσκώνει καί νά γίνεται... μπαλίτσα. Ἀκολούθησε μεγάλη μάχη.

- Ἐσύ φταῖς, πού ἔτρεξες ν' ἀρπάξεις τήν μπάλα μου, φώναξε θυμωμένη ἡ Δανάη.

- Δέν φταίω ἐγώ! Ἐσύ δέν μοῦ ἔδινες οὔτε μία μπαλιά, κλαψουρίζε ὁ Χάρης.

Οἱ φωνές τους ἔφτασαν ὡς τό σπίτι. Βγῆκαν στήν αὐλή ἡ μαμά καί ἡ γιαγιά γιά νά δοῦν τί συμβαίνει. Ὁ Χάρης ἔκανε τά παράπονά του καί ἡ μητέρα τόν πῆρε μέσα στό σπίτι. Ἡ Δανάη στεκόταν κι ἔκλαιγε δίπλα στή γιαγιά.

- Δανάη, γιατί, παιδί μου, μαλώνετε μέ τόν Χάρη;

- Ἐκεῖνος φταίει, γιαγιά, πού ἤθελε νά μοῦ ἀρπάξει τήν μπάλα. Καί αὐτές οἱ κλαδεμένες σου τριανταφυλλιές, πού ἔχουν τώρα μόνο μυτερά ἀγκάθια! Ἄν εἶχαν λουλούδια καί φύλλα, δέν θά ἔσκαζε ἡ μπάλα.

- Δέν φταΐνε οί τριανταφυλλιές πού μάλωσες μέ τόν αδερφό σου! Οί τριανταφυλλιές ἔχουν ἀγκάθια, ἀλλά ἔχουν καί λουλούδια. Ἐσύ τί προτιμᾷς ἀπό τά δύο;

- Τά λουλούδια φυσικά, γιαγιά. Ξέρεις πόσο μοῦ ἀρέσουν!

- Ἄκου τότε, παιδί μου! Ἐνας μέγανος κῆπος εἶναι καί ἡ καρδιά μας. Ἐχει ὁμορφα λουλούδια, σάν τά τριαντάφυλλα πού ἀγαπᾷς, καί τά λένε ἀρετές.

- Ἀρετές; ρώτησε ἡ Δανάη. Δηλαδή;

- **Ἀρετές, λουλούδια τῆς ψυχῆς, εἶναι ὅ,τι ὁμορφο φύτεψε μέσα μας ὁ μέγανος κηπουρός, ὁ Θεός.** Καί τά λουλούδια αὐτά εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ εὐγένεια, ἡ χαρά, ἡ καλοσύνη... Στήν καρδιά μας ὅμως δέν ὑπάρχουν μόνο ἄνθη. Ἀπό τότε πού ἀμάρτησαν στόν παράδεισο οί πῶτοι ἄνθρωποι, ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὕα, ὑπάρχουν μέσα μας καί ἀγκάθια.

- Ἄσα! κατάλαβα, γιαγιά. Ἐννοεῖς τίς κακίες!

- Πολύ σωστά, Δανάη μου! **Ἀγκάθια εἶναι ὅλες οί κακίες μας: ὁ ἐγωισμός, τό μίσος, ὁ θυμός, τό ψέμα, ἡ ζήλια...** Ἀπό μᾶς τώρα ἐξαρτᾶται ἂν θά κόψουμε τά ἀγκάθια μας, ὥστε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ν' ἀνθίζουν μέσα μας μόνο εὐωδιαστά λουλούδια. Θυμᾶσαι πέρσου πού πῆγες νά κόψεις ἕνα δίχρωμο τριαντάφυλλο, πόσο σέ πλήγωσαν τ' ἀγκαθάκια του;

- Ἄν τό θυμᾶμαι!... Πόνεσα πάρα πολύ!

- Λοιπόν, τί λές; Τί θά διαλέξουμε γιά τήν καρδιά μας, λουλούδια ἢ ἀγκάθια;

- Λουλούδια φυσικά, γιαγιά, λουλούδια!

- Πᾶνε τότε νά ζητήσεις συγγνώμη καί νά συμφιλιωθεῖς μέ τόν αδερφό σου! Ἡ συγγνώμη καί ἡ ἀγάπη εἶναι σάν ἐκεῖνα τά διαλεχτά τριαντάφυλλα πού σοῦ ἀρέσουν πολύ.

Πάθη καί ἀρετές

Τί λέτε, παιδιά, συμφιλιώθηκε ἡ Δανάη μέ τόν ἀδερφό της;... Σίγουρα θά συμφιλιώθηκε, ἐφόσον ἤθελε ν' ἀνθίζουν στήν καρδιά της λουλούδια καί ὄχι ἀγκάθια. Κι ὅπως εἶπε ἡ γιαγιά, ἡ ἀγάπη καί ἡ συγγνώμη εἶναι τά ὠραιότερα, τά πιά διαλεχτά λουλούδια.

Ἐμεῖς ἔχουμε ἀγκαθάρια μέσα στήν καρδιά μας, τί λέτε;... Δυστυχῶς **ὅλοι ἔχουμε ἀγκάθια**, ὅλοι ἔχουμε κακίες, **πάθη** ὅπως ἀλλιῶς λέγονται.

☞ Ὁ θυμός, πού μᾶς κάνει νά μαλώνουμε μέ τ' ἀδέρφια ἢ τούς συμμαθητές μας

☞ ἡ ζήλια γιά τό ἀδερφάκι μας, πού νομίζουμε ὅτι οἱ γονεῖς μας τό ἀγαποῦν πιά πολύ

☞ οἱ ἄσχημες λέξεις ἢ τά ψέματα πού λέμε γιά νά δικαιολογηθοῦμε,

ὅλα αὐτά καί πολλά ἄλλα ἀκόμη εἶναι ἀγκάθια πού τρυποῦν τήν καρδιά μας, ἀλλά πληγώνουν καί τούς ἄλλους.

Ἀντίθετα, ὅταν εἴμαστε παιδιά καλοσυνάτα, εὐγενικά, δείχνουμε ἀγάπη, προθυμία, τότε **τά λουλούδια τῶν ἀρετῶν εὐωδιάζουν καί μέσα μας καί γύρω μας.**

Τί θά διαλέξουμε, λοιπόν, παιδιά; Ἀγκάθια ἢ λουλούδια; Κακίες ἢ ἀρετές;

- Λουλούδια! Λουλούδια!

Πολύ ὠραῖα! Ἐμεῖς σάν παιδιά τοῦ Θεοῦ διαλέγουμε σίγουρα τά ὄμορφα λουλούδια. **Τήν καινούργια χρονιά ἄς ἀγωνιστοῦμε, ἄς προσπαθήσουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ν' αὐξήσουμε μέσα μας τά λουλούδια τῶν ἀρετῶν καί νά κόψουμε τά μυτερά ἀγκάθια τῶν παθῶν!**

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Καλόκαρδες», ἀπό CD «Ἀγγελιοφόροι τῆς εἰρήνης» ἀρ. 4).

Θέλω, Θεέ μου, ή ζωή μου
σάν λουλούδι νά άνθίζει,
νά μήν έχω άγκαθάκια
πού τήν κάνουν ν' άσχημίζει!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Παιχνίδι: «Ό κήπος».
4. Κατασκευή: «Ό κήπος τῶν άρετῶν».